

bryllupstalehjælp.dk

Kære Laura, kære Rasmus – og kære alle jer, der er kommet for at fejre dem

Jeg hedder [navn udeladt for ikke at stjæle fokus], jeg er Rasmus' barndomsven og tidligere roomie fra studietiden.

Det vil sige, jeg kender både manden og hans efterladte opvask meget, meget godt.

Jeg kan stadig huske, da en fælles ven en fredag på CBS sagde: "Kom lige med over og hils på Laura."

Rasmus forsvandt i fem minutter.

Kom tilbage med det mest tilfredse smil, jeg havde set siden hans første 12-tal – og sagde noget i stil med: "Hun er varm, hun er klog... og hun har styr på det."

Det sidste viste sig hurtigt at være sandt, for inden aftenen var omme, havde Laura både fundet garderoben, bordet og en taxi, mens Rasmus og jeg diskuterede, om nøglerne måske kunne være i en helt tredje dimension.

Deres første date var på Reffen.

Jeg ved ikke, om I har set to mennesker forhandle sig gennem verden med street food i hver hånd, men det var et studie i fordeling af ressourcer:

Laura lavede en mental plan over boderne, Rasmus kom med idéer til kombinationer, ingen før havde turdet drømme om, og midt i det hele opdagede de, at de havde det sjovt på præcis samme måde.

Det er sådan noget, der bliver til syv år.

To år senere flyttede de sammen på Nørrebro.

Hvis man vil afprøve sit partnerskab, kan man vælge at samle IKEA-møbler en søndag i regnvejr.

Laura var målrettet og sortered skruer efter farve, form og mulig fremtidig anvendelse, og Rasmus var roen selv, når manualen pludselig begyndte at tale svensk.

Da røgalarmerne bippede første gang, fordi "nogen" testede græsk flambering uden opskrift, var Laura allerede i gang med at lufte ud, og Rasmus sagde bare: "Det er sådan, man ved, at maden lever."

Så kom Pepper.

Katten, der ikke kun blev adopteret, men også straks tog rollen som aftenens dommer over hver eneste brætspilsaften.

Hvis man ikke har spillet Ticket to Ride under Peppers overbærende blik, ved man ikke, hvad nerver er.

Og alligevel - i det hjem var der altid plads til flere omkring bordet, madklub i kalenderen og mindst én cykeltur i weekenden, uanset vejr og vind.

Det er faktisk det, jeg bedst kan lide ved jer to:

I åbner døren - og I holder tempoet sammen, også når cykelstien er smal og modvinden ikke giver sig.

Og så var der den vandretur i Dolomitterne i 2025.

Rasmus, idérig som altid, havde lagt en plan, der involverede solopgang, snørkler af sti og et "helt perfekt" sted.

Laura, organiseret som altid, havde snacks, lag-på-lag, og et overblik over højdemeter.

Det eneste, der manglede, var - ja, nøglerne.

Som jo ikke var nødvendige i bjergene, men det følte rigtigt, at noget forsvandt i et øjeblik, hvor alt andet faldt på plads.

Du gik ned på knæ, Rasmus.

Og Laura sagde ja.

Ikke fordi det var filmisk perfekt, men fordi det var jer: varmt, roligt, gennemtænkt - og fuld af grin.

Laura, du er varm, du får alle omkring dig til at føle sig velkomne.

Du er hamrende organiseret - på den måde, der ikke kvæler spontaniteten, men gør, at den kan få lov til at ske.

Og du er målrettet på en måde, der løfter dem, du elsker, med op.

Rasmus, du er idérig - på den måde, der skaber nye traditioner, ikke bare nye

projekter.

[Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjelp.dk](http://bryllupstalehjelp.dk)

Du er rolig – du kan få et køkken, en flyttekasse og en forsinket bus til at føles som et midlertidigt vejr.

Og du er selvironisk – du griner, før nogen andre behøver at gøre det, og det gør livet lettere for os alle sammen.

Sammen er I et godt bevis på, at kærlighed ikke kun handler om store ord, men om små valg gentaget igen og igen:

At cykle side om side

At give den gas i karaoke, selv når tonearten flytter hjemmefra

At tælle point i brætspil uden at tælle nederlag i forholdet

At lave mad til venner, fordi glæde vokser, når den deles

Som Rasmus' gamle roomie kan jeg sige det sådan her:

Der er meget, jeg har ledt efter gennem årene – fjernbetjening, cykellygter, og ja, dine nøgler, min ven – men jeg har aldrig behøvet at lede efter beviset på, at I to hører sammen.

Det ligger lige der, hvor I kigger på hinanden, når stemningen larmer lidt, og I bare smiler og finder takten igen.

Så lad os løfte vores glas

For Laura og Rasmus

For syv år, der har vist, hvem I er sammen, og for alle de år, der venter med nye ideer, gode planer, cykeldæk, der holder, og en Pepper, der – forhåbentlig – tilgiver tabte brikker

For kærligheden, der er lige så praktisk, som den er poetisk

For jer to

Skål!

Denne tale blev lavet med bryllupstalehjelp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på bryllupstalehjelp.dk

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk